

השבת של רבי נחמן נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

הן המה היו בדבר בלעם ...

[מספר אוצר היראה - ברית. כ"ג]

עיקר התגברות היצר הרע בכל אדם הוא בפגם הברית. ואחר כל היגיעות העצומות ורבו המסירת נפש שהצדיקים אמתיים מוסרים נפשם ממש בכל דור ודור בשביל תיקון נפשות ישראל, ועדיין השטן והיצר הרע מרקד בינו ומתגרה בישראל והעיקר בעניין זה, כמו שמצינו בימי משה רבינו בעצמו, עליו השלום, שאחר כל היגיעות שהיה לו בשביל תיקון נפשות ישראל, ובסוף ימיו בא בלעם הרשע, ימח שמו, והכשילם בפגם הברית. ולפעמים מוכרח הצדיק להסתלק ולמות בשביל זה, כי לפי עוצם התפשטות הסטרא אחרא אי אפשר לו לגמור התיקון בשלמות בחיים רק לאחר הסתלקותו.

ומזה הפגם באים כל המניעות והבלבולים והמלחמות והמחלוקת, המונעים את האדם מלהתקרב אל הקדושה, ומעכבים אותו מלהוציא החיות דקדושה שלו בשלמות מכוח אל הפועל.

כי כל המניעות מלהתקרב אל הקדושה באים מטומאת קרי, רחמנא לצלן, כי **קרי לשון מניעה**, כמו שפרש רש"י בפרשת בחוקתי על פסוק **אם תלכו עמי קרי**. וזה: **ואף אשר הלכו עמי בקרי, אף אני אלך עמם בקרי**, היינו, שמחמת פגם קרי, רחמנא לצלן, על ידי זה מזמין להם מניעות עצומות שנקראים גם כן קרי, ומזה באים כל הצרות וכל הגליות, רחמנא לצלן.

וזה: **והבאתי אותם בארץ אויביהם**, כי על ידי זה מתגברים מאד כל האויבים והשונאים אל הקדושה, שמהם כל המניעות. ועיקר התיקון לשבר כל המניעות והאויבים הוא על ידי הרצון והחשק דקדושה, שעל ידי זה זוכין לשבר כל המניעות. וזה שסיים: **והם ירצו את עוונם**, היינו, שיהפכו כל העונות שמהם כל המניעות לרצון, ועל ידי זה: **וזכרתי את בריתי יעקוב וכו'**, היינו שיעורר ויזכור השם יתברך זכות הצדיקים הגדולים שוכני עפר, שעיקר תיקון עוון זה על ידם, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, ועל כן דייקא אחר הסתלקותם גומרים תיקון עוון זה, שזה עיקר תיקון נפשות ישראל (הלכות הכשר כלים, הלכה ד', אותיות טו יז).

סיפור

(מספר ספורי מעשיות - שיחות שאחרי)

לענין שהיו מספרים מאחד, שהיה אז בכרך גדול של עירות העובדי כוכבים, ונתעכב שם הרבה מחמת שנדמה לו בכל פעם שעכשיו יפעל וכן בכל פעם, עד שנתעכב הרבה שם ואמר, שכן הדרך כשבאין למקומות כאלו שנדמה בכל פעם **עתה אפעל עתה אפעל** וכו' וכו'... וספר מעשה שהיה איש אחד שלא האמין במה שאומרים העולם, שיש לצים מסטרא אחרא שבאים לפעמים ומטעין בני אדם, כמו שארע כמה פעמים, והוא לא האמין בזה.

פעם אחד בלילה, בא אצלו לץ אחד, וקראו אל החוץ שיצא - ויצא לחוץ, והראה לו הלץ שיש לו סוס נאה למכור.

וירא, והנה הוא סוס נאה מאד, ושאלו: **כמה אתה רוצה?** השיב הלץ: **ארבעה אדומים**. וראה שהוא שוה בשופי שמונה אדומים, כי הוא סוס מובחר וטוב מאד; וקנה אצלו הסוס בעד ארבעה אדומים, והיה אצלו מציאה גדולה.

למחר, הוציא הסוס למכור. ועמדו על המיקח, ורצו לתן לו איזה סך. אמר: **מסתמא, אם נותנין לי סך כזה, הוא שוה כפלים!** ולא נתרצה, והוליד הסוס להלן ורצו לתן לו גם כפלים כרצונו. אמר: **מסתמא שוה יותר כפלים מזה הסך!** וכן הוליד הסוס להלן, עד שנכנס סך מכירת הסוס לאלפים, ולא נתרצה עם אחד למכור, כי כל מה שרצו לתן לו - אמר: **מסתמא שוה יותר בכפלים!** עד שלא נמצא מי שיקחהו, רק המלך.

והולידו להמלך, ורצה לתן לו המלך סך עצום, כי הסוס הוטב מאד מאד בעיניו כל, ולא נתרצה עם המלך גם-כן, כי

אמר: **מסתמא שוה יותר!** עד שגם המלך לא קנה הסוס.

והלך מהמלך עם הסוס להשקותו, והיה שם פלומפ [משאבה] שמשם משקין - וקפץ הסוס לתוך הפלומפ, ונתעלם ואינו (היינו שנדמה לו כך, כי היה מעשה לצים כל העניין של הסוס), וצעק מאד על זה ונתקבצו אליו בני העולם לקול זעקתו, ושאלו אותו: **מה אתה צועק?** השיב, שהסוס שלו קפץ לתוך הפלומפ! והכו אותו הכה ופצוע, כי נדמה למשוגע, כי נקב הפלומפ צר מאד, ואיך אפשר שיקפוץ הסוס לשם?! וראה שמכין אותו והוא נראה כמשוגע, ורצה לילך משם.

בתוך שרצה לילך משם - והנה הסוס מתחיל להושיט ראשו מתוך הפלומפ, והתחיל לצעוק שנית: **אהה אהה!** מחמת שנדמה לו שיש שם סוסו ונתקבצו שוב אצלו בני העולם, והכו אותו שנית, כי הוא משוגע כנ"ל; ורצה שוב לילך משם, כיוון שרצה לילך - והנה מושיט שוב הסוס את ראשו מן הפלומפ, והתחיל לצעוק עוד כנ"ל, ונתקבצו שוב אליו והכוהו כנ"ל.

כך הסטרא אחרא מטעה את האדם בכל פעם, על לא דבר, בשקר גמור שאין בו ממש והוא ניסת אחריה, והולך אחריה ונדמה לו בכל פעם שירוויח יותר, וימלא תאוותו יותר, ורץ אחריהם כמה עתים, ופתאום נתעלמו, ובורחים ומסתלקים ממנו כל התאוות כאשר מזדמן לפעמים, שהתאוות מסתלקים קצת; וכאשר האדם רוצה לפרד מהם, אזי חוזרים ומושיטים ראשם, והוא חוזר ורודף אחריהם וכן מתנהג להלן - שתיכף שמושיטים ראשם הוא חוזר לרדוף אחריהם. ולא באר העניין יותר, והבן היטב.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ק"י)

עיקר חטא העגל היה על ידי שפגמו בכבוד משה ותלמידיו הקדושים, על ידי שלא האמינו שגם אחר הסתלקות משה, שהוא הצדיק האמת, גם אחר כך דבריו חיים וקיימים לעד, וצריכים לקיים דברי תורתו לנצח. כי דבריו הם **דברי אלקים חיים** אשר הם קיימים לעולם.

האש שלי תוקד עד שיבוא המשיח!...

כי עיקר חטא העגל היה על ידי שהיו סבורים שכבר מת משה, כמו שכתוב: **כי זה משה וכו' לא ידענו מה היה לו** - היינו שלא חלקו על משה, רק שאמרו שעתה שכבר מת לדעתם, וצריכין לבקש אחר במקומו, עד שנבוכו כל כך על ידי זה בדעותיהם המשובשות על ידי עצת ראשי הערב רב, עד שאמרו: **קום עשה לנו אלקים** וכו', ועברו תיכף על תורת משה ששמעו בעצמן על ידו מפי הגבורה: **לא יהיה לך אלהים אחרים** וכו', וכמו שכתוב: **סרו מהר מן הדרך אשר צויתים** וכו'.

ועיקר חטאם וטעותם על ידי שלא האמינו במה שלפניהם אמת ברור וזך ומתוקן, שהוא תורת משה אמת שקבלו בסמוך ועדיין תלמידיו הקדושים קיימים - שהם אהרן וחור וכו'. ואפילו לפי טעותם שמת משה, היה להם להאמין שצדיק גדול כזה, היינו משה רבנו, בודאי גם אחר הסתלקותו נשאר הרשימה מהארת דעתו בעולם הזה, בבניו ותלמידיו וספריו הקדושים, כי זה עיקר שלמות הצדיק, כמבואר במקום אחר.

ואם כן, היה להם לילך לתלמידיו הקדושים של משה רבנו, ולבקש ולשאול מהם הדרך אשר ילכו בה על פי תורת משה רבם. אבל הם לא רצו לצייט אל תלמידיו של משה שמוחו בהם, עד שהרגו את חור, ואהרן הוכרח גם כן לעבור על דעתו ולעשות חפצם, כמאמר רבותינו ז"ל.

ארץ ישראל

(מספר אוצר הידאה - ארץ ישראל - כ"א)

אי אפשר לאדם לזכות לקדושת ארץ ישראל - שהוא בחינת שלמות אמונת חידוש העולם כנ"ל, כי אם על ידי הצדיקים אמתיים, שזהו בחינת הנשיאים שהעמיד משה לנחל את הארץ, כי עיקר ארץ ישראל זוכין על ידי הצדיקים, בבחינת **צדיקים יירשו ארץ**.

ועל כן על ידי שמבקשין ומחפשין את הצדיק ומתקרבין אליו ומשמשין אותו בגוף ונפש וממון כמו זבולון ליששכר, שעל ידי זה נצולין מן החיפוש והבקשה

דסטרא אחרא שמחפשין אחר הממון, כי על ידי ההתקרבות להצדיק, נתתקן תאוות ממון, שזה גם כן בחינת זבולון, בחינת **שמח זבולן בצאתך**, כמבואר בפנים, על ידי זה זוכין לבוא לארץ ישראל.

ועל כן זבולון עומד על גבול ארץ ישראל, וגם קברו שם בתחלת הגבול, בחינת **וירכתו על צידו**, כי דייקא על ידי בחינת זבולון זוכין לבוא לארץ ישראל.

מלתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב ר"ח)

שמחזק ומאמץ נפש הישראלי ומגלה כל הטוב שיש בו מתוך עומק החושך של ריבוי הרע החופה עליו ומגלה כל הטוב שנמצא בו עדיין בעוצם שפלותו ושחרותו בתוך עומק החושך של ריבוי הרע החופה עליו, ומאיר בו התנוצצות אלוקות יתברך עד שיזכה גם הגרוע שבגרועים למצוא עצה ותחבולה ודרך ושביל ונתיב לשוב לה' יתברך.

הבעל דבר רוצה להפילו בדעתו לגמרי, שמזכיר אותו מכל מקום שהוא רבוי עוונותיו ופשעיו העצומים ואיך הוא מלא פגמים וקלקולים בכל עת, ואיך שנתרחק כל כך מה' יתברך עד שנדמה לו שאפס תקוה, ומראה לו בכל פעם כאילו אפס תקוה, חס ושלוש, ועל כן מונע את עצמו מלחזור עוד חתירות לשוב לה' יתברך, חס ושלוש, וכל זה מעשה הבעל דבר כי אין זה דרך ענוה כלל רק הבעל דבר שמתנכל עליו להפילו לגמרי, חס ושלוש.

ועל כן צריכין יגיעה גדולה וכו' ומגודל החושך קשה לו מאד להחיות עצמו למצוא בעצמו הנקודות טובות שבו להחיות עצמו, ועל כן צריכין יגיעה גדולה ועצומה לברר הטוב דהיינו להזכיר את עצמו בכל נקודה ונקודה טובה שמוצא בעצמו מקדושת ישראל, בפרט מה שזכה בהנקודות טובות שבו לשמח את נפשו, להזכיר את עצמו הלא אף על פי כן אני מזרע ישראל שלא עשני גוי וכו' ואני עושה לפעמים איזה מצוה ואם היא כמו שהיא הלא על כל פנים יש בה איזה נקודה טובה אשר נקודה אחת

של מצוה קלה של הקל שבקלים אין כל העולם כדאי לה.

כשהאדם רואה גודל ריחוקו שרחוק מאד מאד מה' יתברך ומעשיו מכווערין מאד, אזי הבעל דבר רוצה להפילו לגמרי וכו' כנ"ל... ואז זוכה לשמוח תמיד ומתקרב לה' יתברך.

עצות

(מספר לקוטי עצות - ממון ופרנסה - ד')

• מרירות ויגיעת הפרנסה הוא כפי פגם הברית (ועיין ברית, ז').

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה י"א)

אנא ה', עזרני ברחמיך הרבים שלא אאבד את עולמי חס ושלוש על ידי טרדת הפרנסה. ותצילני ברחמיך הרבים מפגם הל"ט מלאכות דסטרא אחרא שהם ל"ט מלקיות, שהם מטרידים את רוב העולם ביגיעות וטרדות העולם הזה, אשר הם רצים כל ימיהם אחר פרנסתם ביגיעות וטרחות גדולות מאד, והם אוכלי לחם בעיצבון, בזיעת אפם יאכלו לחם עד שובם אל האדמה, ומאומה לא ישאו בעמלם, כי טרדת הפרנסה מבלבלת אותם כל ימיהם, ומונעת אותם מלזכור ולשוש אל לבם את תכליתם, מה יעשו ליום פקודה.

ועזרנו ה', שנהיה שמחים בחלקנו תמיד, ותהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי. ואפילו באותה השעה המעוטה שנצטרך לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשביל הכרחיות פרנסתנו, גם אז נהיה דבוקים בך ובתורתך הקדושה, ולא נשכח אותך אפילו רגע קלה.

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקדמים אליו, שי"ד)

שמעתי בשמו, שאמר: הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד וכו' ויקנא מאד את המקרבים אליו, מכל-שכן את מי שזוכה להושיט לו וכו'.

126 1/2

עלונים: 02-5829086, 052-332810

067-587032

מכתבים: ת.ד. 13271 ירושלים

מיקוד 91131

